

# РЕШЕНИЕ

№ 7960

гр. София, 19.12.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Добромир Андреев

**ЧЛЕНОВЕ:** Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10536** по описа за **2023** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на ТД Митница С. срещу Решение № 4267/23.09.2023 г. по НАХД № 6731/2022 г. по описа на СРС, НО, 20 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 525/2021 г. издадено от директора на ТД Митница С., с което на „Ин тайм“ ООД е наложена имуществена санкция от 500 лв. основание чл.238, ал.1 от ЗМ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно, тъй като не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли се оспореното решение да бъде отменено, като бъде потвърдено НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. В., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - „Ин тайм“ ООД – в съдебно заседание се представлява от адв. И., която оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор В. моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с

обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че с резолюция на директора на ТД Югозападна било възложено извършване от митнически инспектори на проверка, с начало - 28.06.2021 г. и на завършване - 06.08.2021 г., която да е за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г. на „Ин Тайм“ ООД - мониторинг на референтния размер на обезпечение, с обхват на проверката - спазване на задълженията, произтичащи от решенията, взети въз основа на заявления, свързани с Разрешение от 21.03.2019 г. за предоставяне на общо обезпечение, включително за евентуално намаление или освобождаване и Разрешение от 15.04.2019 г. за операции в съоръжения за временно складиране на стоки. Проверката била извършена на място в съоръжения за операции за временно складиране на стоки - в [населено място], [улица], и по документи, каквито били изискани от „Ин Тайм“ ООД и представени от същото. С имейл, заведен на 28.07.2021 г., в деловодството на проверяващият орган „Ин Тайм“ ООД предоставило във връзка с изисканата му информация, справки, с молба те да се считат за окончателни, поради открита техническа грешка в предоставените и заведени деловодно на 12.07.2021 г. такива.

Определеният краен срок на проверката - 06.08.2021 г. не бил променян. На 08.09.2021 г. бил изготвен доклад за извършената проверка, като било прието, че „Ин Тайм“ ООД не е спазило задълженията си по чл.156 от Регламент (ЕС) 2015/2447. Проверката установила, че в отделни дни и в различни периоди от по няколко дни, е превишен 24 пъти определеният в Разрешение за общо обезпечение на митнически задължения, които биха могли да възникнат в съоръжения за временно складиране, референтен размер, в т.ч. и относно 11.09.2020 г., когато е подадена митническа декларация за временно складиране, към която дата свободният размер на обезпечението е бил по- малък от размера, необходим за обезпечаване на същата и с подаването на тази декларация е превишен разрешеният референтен размер на обезпечение, като превишаването е продължило до 30.09.2020 г, но за това - че референтният размер на обезпечението не е на ниво достатъчно за покриване на неговите операции, „Ин Тайм“ ООД не е уведомило митническото учреждение по обезпечението ТУ Югозападна и митническото учреждение по поставяне на стоките под режим МБ Летище С..

При тези обстоятелства било прието, че „Ин Тайм“ ООД е извършило митнически нарушения на чл.238,ал.1 от Закона за митниците, вр. чл.23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр.чл.156 от РИ 2015/2447.

Бил съставен АУАН № 622/ 01.12.2021 г. От дружеството било депозирано пред административнонаказващия орган писмено възражение.

Въз основа на АУАН било издадено НП №525/2021 г.

Преди назначаване на визираната по-горе проверка, „Ин Тайм“ ООД на 21.10.2020 г. подало искане за увеличаване на референтния размер на обезпеченията, който бил увеличен на 07.01.2021 г. Т. искане дружеството направило и на 14.10.2021 г. - преди съставяне на АУАН, като референтният размер бил увеличен на 09.02.2022 г.; и по

искане на „Ин Тайм“ ООД от 01.04.2022 г. референтният размер бил увеличен на 24.06.2022 г.

За да отмени НП, СРС е приел, че АУАН е издаден извън срока по чл. 34 от ЗАНН и е налице маловажност на деянието, поради което и е приложил разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Решението на СРС е валидно и допустимо, по същество правилно, но не на всички изложени в него съображения.

Касационният състав не споделя извода на СРС, че не е спазен срокът за издаване на АУАН по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Съгласно тази разпоредба не се образува административнонаказателно производство ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако са изтекли две години от извършване на нарушението за митнически нарушения.

За дата на откриване на нарушителя следва да се счита датата на приключване на проверката. Тримесечният срок за съставяне на АУАН започва да тече от момента, в който контролните органи разполагат с нужния обем информация, въз основа на който може да се направи извод за това дали е извършено административно нарушение, неговите конкретни параметри и правна квалификация. От доказателствата по делото се установява, че мониторингът, през който са изисквани и съпоставяни нужните данни, е приключил с доклад рег.№ 32-286394/08.09.2021 г. От тази дата започва да тече тримесечният давностен срок по чл.34, ал.1 ЗАНН, който с издаването на АУАН № 622/01.12.2021 г. в настоящия случай е спазен.

Правилна е обаче преценката на СРС, че са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Законодателят не е изключил определен вид засегнати обществени отношения, както и формалните нарушения от обхвата на чл. 28 от ЗАНН.

От горното определение следва, че при преценката за маловажност освен посочените от АНО и СРС обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи. Вярно е твърдението на административнонаказващия орган, че липсата на вредоносен резултат не е елемент от фактическия състав на нарушението, но съгласно §1, ал. 1 т. 4 от ДР на ЗАНН за определянето на едно нарушение като маловажно от съществено значение е и липсата или незначителността на вредните последици. Именно тази липса на вредоносен резултат е налице в настоящия случай и е едно от основанията за определяне на нарушението като маловажно. Освен това настоящата инстанция взе предвид и ниския размер на превишаването, както и краткия период на продължителност на нарушението /потвърдено и от заключението на СИЕ, прието в производството пред СРС/ и отстраняването на последиците и извършено много преди издаване на НП. Съдът взе предвид и това, че няма данни за други влезли в сила актове за нарушения, извършени от касатора. В този смисъл е и практиката на АССГ – по адм. д. № 2264/2023 г., адм. д. № 1224/2023 г., адм. д. № 2269/2023 г., адм. № 5520/2023 г., адм.

д. № 2265/2023 г. и др.

С оглед изложеното, Административен съд – София град, I касационен състав намира касационната жалба за неоснователна, а решението - за правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора касатора следва да се присъдят разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК в размер на 480 лв. – адвокатско възнаграждение, съгласно приложен списък по чл. 80 ГПК и доказателства за неговото заплащане.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I касационен състав,

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 4267/23.09.2023 г. по НАХД № 6731/2022 г. по описа на СРС, НО, 20 състав.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: